

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz Obecní noviny č.35, červenec 2018

Vážení spoluobčané,
dovolte nám, abychom vás všechny, jménem obecního úřadu a všech spolupořádajících spolků, srdečně pozvali na oslavy 700. výročí založení obce a Sjezd rodáků. Podrobný program naleznete níže.

Obecní zastupitelstvo

Oslavy 700. výročí založení obce a Sjezd rodáků 11. a 12. 8. 2018

v areálu fotbalového hřiště

OBEC OHNIŠŤANY

PROGRAM:

Sobota 11. 8.

8:30	Sraz u Hasičského domu
9:00	Průvod k Pomníku padlých, na hřbitov a na fotbalové hřiště
10:30	Dechová hudba Májovanka
11:00	Projev starostky obce
11:30	Vystoupení ohnišťanského sborečku Oháječek
13:00	Vystoupení sokolníků
14:00	Módní přehlídka Salonu p. Rosůlková Kozojídky
15:00	Koncert Evergreen Dixiland Band
16:00	Ukázka zásahu SDH Ohnišťany
17:00	Fotbalové utkání TJ Ohnišťany
19:00	Vystoupení Country club Měník
20:30	Taneční zábava - Fanda a jeho banda
22:00	Ohnivá show a ohňostroj
22:30	Taneční zábava

Neděle 12. 8.

10:00	Poutní mše svatá v místním kostele
13:30	Bublinová show Matěje Kodeše
15:00	Vystoupení skupiny Kantoři
17:00	Mistrovské fotbalové utkání TJ Ohnišťany

Od 10 do 15 hodin možnost prohlídky: Hasičského domu, Mateřské školy, Knihovny, Obecního úřadu, Obecní hospody a fotbalových kabin, kde budou probíhat výstavy, ukázka obecní techniky a prezentace Zetor klubu.

Občerstvení zajištěno po oba dva dny.

V areálu hřiště: skákací hrady, soutěže pro děti i dospělé, jízda v kočáře, stolní fotbálek...

Crossfit Games očima diváka

Konečně se mi splnilo přání. Už několikrát jsem v článcích ve zpravodaji zmiňovala (a vlastně nejen já), že bychom byli rádi, kdyby někdy k akcím, které pořádáme, napsal někdo nějaký komentář. Takový ten pohled z druhé strany, ze strany účastníka nebo diváka. Na účastníka jsem si netroufla, zato jako divák jsem si celou akci náležitě užila.

Když na začátku roku přišel David, ředitel závodu (jak byl později nazván) na obecní úřad s dotazem, co bychom tomu říkali, kdyby uspořádal tento netradiční silový závod i u nás v Ohnišťanech, řekli jsme, proč ne, alespoň poznáme něco nového. Netroufnu si odhadnout kolik času zabraly přípravy, ale vzhledem k tomu, jak bylo vše promyšleno, nachystáno a zorganizováno, můžeme si být jisti, že to byl nejeden týden.

Když jsme po obědě dorazili na hřiště a viděli ten velký počet přihlášených účastníků a to ve všech kategoriích, říkali jsme si, že se bude na co dívat. Motivace k účasti na tomto typu závodu je zcela určitě různá, pro profíky možná posunout hranice schopností i dosaženého času, pro hobby kategorii si zkusit něco nového nebo třeba porazit některého ze spolu-účastníků a pro kategorii ženy dokázat, že to taky zvládnou nebo si to prostě jenom vyzkoušet.

Myslím, že mohu mluvit za všechny diváky, pro nás to byl skvělý zážitek a bylo opravdu co sledovat, někdy i trochu s obavami, jestli se někomu něco nestalo nebo zda to zvládne až do konce. Ale kdo byl na místě, tak už ví, že všichni účastníci dokončili závod, nikdo to nevzdal a to ani přes proměnlivé počasí, které se během odpoledne změnilo z parného sluníčka na déšť, který ještě umocnil náročnost některých překážek. Hodně účastníků si určitě sáhlo až někam ke dnu svých sil a všichni si zaslouží náš velký obdiv. Stejně tak organizátoři, kterým patří velké poděkování za super akci, vzornou přípravu, zajištění celého závodu, včetně odměn a za to, že nám připravili možnost nahlédnout do trochu jiného světa, světa do kterého si každý netroufne. Davide a celý organizační týme, díky. Doufám, že zase za rok budeme mít možnost sledovat další kolo závodu a že přitáhne větší počet diváků, než ten letošní.

Eva Jiříčková

Společenská rubrika

V nastávajícím 3. čtvrtletí tohoto roku se budou v naší obci slavit opět různá životní výročí. Sedmdesátiny – pětasedmdesátiny – čtyřiaosmdesátiny a dvoje sedmaosmdesátiny.

Přejeme vám – milí oslavenci – všechno jenom to nejlepší! Hodně zdraví, paní Šanderová, paní Mejdrová, paní Picková a manželé Štraufovi!

Oznamujeme vám, že dne 1. května 2018 zemřel pan Bohumil Hyršl z čísla popisného 26. Bylo mu 68 let

Oznamujeme vám, že dne 24.května 2018 zemřela paní Jarušk a Syřišťová z čísla popisného 35. Bylo jí nedožitých 84 let.

Pranostiky

Červenec:

Když dne ubývá, horka přibývá.
Červenec a srpen jsou nejteplejšími měsíci v roce.
Co červenec neupeče, to již srpnu neuteče.
Jaký července, takový leden.
Když červenec pěkně hřeje, o vánocích se zima skvěje.

Srpen:

Srpen má nejkrásnější počasí v roce.
Rosí-li v srpnu silně tráva, pěkné počasí se očekává.
Teplé a suché léto přivádí za sebou mírný podzimek, tuhou zimu a nejlepší víno.
Srpen z počátku-li hřeje, zima pak se dlouho sněhem skvěje.
Srpen k zimě hledí a rád vodu cedí.

Září:

Začátek tohoto měsíce přináší lidem i hovadí zlé páry a mlhy.
Na dešti v září rolníku moc záleží.
Zářijová slota – hrstka deště, fůra bláta.
Podzimek bohatý na mlhu věští v zimě mnoho sněhu.
Jaké počasí v září, tak se i v březnu daří.

Proč se kácí živý plot z tisů na hřbitově?

Lidé se ptají, proč se kácí živý plot z tisů na hřbitově. Již delší dobu je vpravo od kolumbária polorozpadlá hřbitovní zeď. Obecní zastupitelstvo se rozhodlo, že se zeď dá opravit. Na jaře se nám podařilo získat na tuto akci dotaci. Muselo se vypsat výběrové řízení. Vzhledem k letnímu termínu se přihlásila pouze jedna firma. Ta si kladla podmínku, že tisy musí pryč, překážely by jim při práci. Přesto, že obecní údržbář pan Šimurda ořezal větve u zdi až ke kmínku, vznikla tam mezera asi 80 cm, nestačilo to. Bohužel, na požadavku trvali. Protože oprava vzhledem k dotaci musí proběhnout v co nejkratším termínu, museli jsme vyhovět. Co asi budou dělat, až se bude opravovat pravá zeď směrem k vodárně. To se budou přesouvat hroby?

Jan Bucek

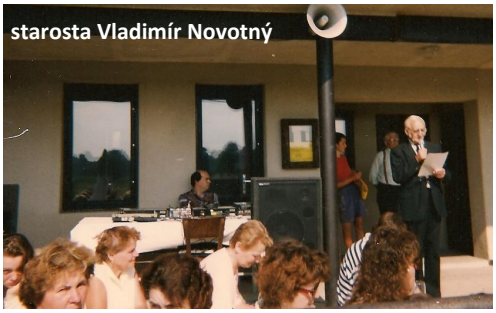

Vážení !

Doufám, že se všichni sejdeme 11. srpna už ráno a společně zavzpomínáme na své předky u pomníku Padlých, na hřbitově, kde rozsvítíme symbolické svíčky a přejdeme na hřiště, kde si připomeneme všechno, co připomenout jde! Kde se pozdravíme, obejmeme a budeme vzpomínat na různé události. Sedm set let – dokážeme si vůbec představit to veliké uplývání času? Snažila jsem se tyto vzpomínky zachytit alespoň písemně a napsala jsem o tom několik spisů. Většina jich je i v Obecní knihovně a několik jsem jich nechala u sebe, protože si nejsem jistá, že by našly své čtenáře.

starosta Vladimír Novotný

účastníci

Můj obdiv patří zakladatelům ohnišťanských kronik, panu Josefu Hanušovi a panu Františku Neumannovi, kteří dokázali stvořit něco, co je přežilo. Vždyť bez těchto –v pravdě historických zápisů - bychom si jen tak žili a nikdo by nevěděl, že právě před 700 roky bylo o Ohnišťanech poprvé psáno. Že Ohnišťany mají svou historii a hodně bohatou, to víme, ale je velmi těžké tuto historii hodnotit podle toho, co známe dnes! Ale, i kdybychom se historickými poznatky řídili – lidstvo se stejně nepoučí! Dál se bude válčit a lidé budou zcela zbytečně a marně umírat!

Toto vše bylo vzpomenuto už mnohokrát.

naše rodinné foto s F. Müllerem

Poprvé to bylo 9.8.1997

V takovéto formě, jako bude tento Sraz rodáků, to bylo poprvé dne 9. 8. 1997. Připomenu tento den několika svými fotkami:

Lidmila Štraufová

Po druhé to bylo 7.srpna 2004

starosta I. Zummer

účastníci

U pomníku padlých a naši hasiči

Zpívání v Ohnišťanech

Již od března se setkáváme každý týden s několika mladými zpěváčky v útulné knihovně v prostorách obecního úřadu v Ohnišťanech. Zpíváme, malujeme, tancujeme, razítkujeme, vymalováváme. Máme rádi písničky, které vybízejí k nějaké další aktivitě. Už po pár měsících zpívání máme v plánu krátké vystoupení v rámci oslav 700. výročí založení obce. Tak nás přijďte podpořit! Těšíme se na vás!

Pokud by se rozhodl další zpěváček přidat mezi nás, zkoušíme každou středu od 16 do 17 hodin. Ve středu 5. 9. 2018 rozjedeme nový program směřovaný na další blízké akce, ale budeme zpívat i jen tak, pro radost. Písničky, které známe a které nás těší. Tak se mezi nás přijďte podívat!

Hana Mejdrová

„Tužme se!“ Heslo Miroslava Tyrše.

V letošním roce, ve dnech 5.-7.července, se bude konat v Praze XVI. Všesokolský slet. V roce 2012, kdy byl svolán zatím poslední slet, jsem o tom psala ve Zpravodaji č. 12 a protože se nechci opakovat, tak připomenu založení Sokola.

Sokol – česká tělovýchovná organizace, byla založena roku 1862 Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem. Základní organizací byla Tělocvičná jednota pražská, která byla roku 1864 přejmenovaná na Sokol pražský. Podle tohoto vzoru se zakládaly sokolské jednoty.

V 80. letech 19. století se sdružily podle krajů do žup. Roku 1889 byla vytvořena Česká obec sokolská, která sdružovala všechny jednoty v Čechách a roku 1892 Moravskoslezská obec Sokol a ta roku 1904 splynula s ČOS.

Od roku 1882 pořádala veřejná tělovýchovná vystoupení – slety. Kromě toho organizovala osvětovou činnost a vlasteneckou i brannou výchovu.

Za 1. i 2. světové války se obec aktivně účastnila odboje. Roku 1952 byla ČOS zrušena. Sokol se stal součástí ČSTV. První pokus o jeho obnovení byl učiněn roku 1968-69. Plně byly jeho aktivity obnoveny až po roce 1989.

Miroslav Tyrš byl spoluzakladatelem a organizátorem moderní české tělovýchovy a politiky. Narodil se v německé rodině jako Friedrich Tirsch. Protože velmi brzy osiřel, vychovával ho jeho strýc – Čech – a tak se i Miroslav brzy počeštil. Studoval na univerzitě v Praze, a to obor estetika, přírodní vědy a filozofie. Ze zdravotních důvodů začal provozovat tělocvik.

Stal se zetěm Jindřicha Fügnera a spolu právě založili Sokol. Jindřich Fügner se narodil v Praze. V Sokole se stal jeho prvním starostou a velkým mecenášem. Prosazoval i zde zásady demokracie a bratrství. Z jeho podnětu si Sokolové všichni tykali, oslovovali se „bratře“ a nosili červenou garibaldiovskou košili.

Byl také velkým propagátorem těsnopisu a roku 1859 založil první těsnopisný spolek v Praze.

V roce 1882 byl pořádán první Všesokolský slet a Miroslav Tyrš jej řídil, protože byl prvním náčelníkem. Vytvořil i české tělocvičné názvosloví, které se užívá dodnes.

Sokolské hnutí velmi ovlivnilo české zahraniční krajany – nejvíc v USA. Na přelomu 19. a 20. století vznikaly sokolské organizace i v dalších slovanských zemích.

Miroslav Tyrš zemřel tragicky během léčebného pobytu v Alpách. Spadl do řeky a prudký tok vody ho usmýkal až k smrti. Stalo se to roku 1884.

L.Š.

Pozor – nepřehlédněte !

Nedávno mi nabídla paní Dědková materiály z historie naší obce. Děkuji za jejich zapůjčení a pro vás tyto písemnosti zopakuji. Třeba se z toho něco nového dozvíme! Myslím, že takového povídání není nikdy dost!

Ve složce je několik katastrálních map. Jednak částí obce, kde je kostel, pak dvě mapky nivelačních údajů v pořadu Podhorní Újezd – Smidary a Ohnišťany – Petrovice.

Dále je uveden seznam literatury, která se zabývá místopisem, památkami, nálezy, hrady a zámky a jinými historickými informacemi z našeho kraje.

Z publikace Pavla Křížka a Miloše Řezníka „Hrady, zámky a tvrze na Královéhradecku“ je uveden krátký článek „Ohnišťany“. Zde se nenalézají žádné nové informace než ty, které jsme četli už mnohokrát.

Nejzajímavější je mapka a popis, kde byly učiněny nálezy. Celkem je oněch míst u nás několik.

Je to: **slezskoplatěnické pohřebiště, římské pohřebiště, únětické pohřebiště, zaniklá ves Lhota Ohnišťanská, středověká vodní tvrz Zámeček, pole u hřbitova, pole na Kamenci, naleziště u Hořeníka, areál starší tvrze, Hladoměř a další nelokalizované nálezy**

V této části jsou uvedeni také někteří nálezci. Na příklad – dne 30. 10. 2013 předala různé drobné nálezy z doby laténské, římské, vrcholného středověku a novověku paní Z. Kánská. (Jde o ohnišťanskou paní Kánskou?)

Za citaci stojí závěrečná zpráva.

„První písemná zmínka o Ohnišťanech se váže k roku 1318.

Správní území Ohnišťan je tvořeno jejich vlastním katastrem. Leží v oblasti zvýšené hrany levobřežní terasy středního toku Cidliny. Na katastru je dnes prokázána intenzivní antropogenní aktivita již od mladší doby kamenné. Kulminace dokladů přítomnosti člověka spadá ovšem až do starší doby římské. V poloze „Na Strachovech“ byla orbou zachycena žárová pohřebiště kultury slezskoplatěnické a z doby římské. Lokalizace únětického pohřebiště, jehož kostrové hroby byly průběžně objevované od počátku 20. století, se nedochovala.

Lze předpokládat, že leží severně od Podlesí.

V historickém období vzniká v intrivilánu vsi při jejím západním okraji vodní tvrz – je zmiňován rybníček - jehož nezřetelné pozůstatky jsou dnes patrné na zatravněném pozemku severozápadně pod kostelem (zámeček?). Při severní hranici katastru stála ves Lhotka – Lhota Ohnišťanská – zaniklá v průběhu husitských válek. Její funkci přebírá novověký dvůr Františkov.

Další pustá ves „Vesec“ nebo „Vesce“, která zašla do konce první třetiny 16. století a je známá pouze z historických zpráv, nemá dodnes v Ohnišťanech spolehlivou lokalizaci.

Takže, přeci jen se tu objevuje pro nás novinka! Další ves jménem Vesec, což je velmi zajímavé, i když její polohu už nelze zjistit! Škoda!

Chci paní Dědkové poděkovat, že takto – přes naše obecní noviny – seznámila čtenáře se vším, co považuje za zajímavé a určitě je tím potěšila – aspoň tak, jako mne!

L.Š.

Volby už na obzoru!

Jak postupuje čas – volby do místního zastupitelstva se neúprosně blíží. Po posledních volbách jsem četla článek politologa Zdeňka Zbořila. Zdál se mi velmi příhodný pro kterékoliv volby! Napíši vám jej a prosím – zamyslete se nad ním!

Neutopme se ve zlobě.

Ačkoliv nás všichni straší, tak si myslím, že bude pokračovat úspěšný rozvoj ekonomiky, pokud tedy nenastane nějaká katastrofa světového rozměru. Mám jen obavy, abychom se neutopili ve zlobě a nenávisti. Například si neváţíme lidí, které jsme si zvolili. A je celkem jedno, jestli jsme je zvolili do nejvyšších funkcí, nebo jen do miniaturní opozice v Parlamentu nebo do Obecních zastupitelstev. Trochu se zapomíná, že politika není jen bojové pole! Měli bychom si připomenout alespoň první větu z Aristotelovy politiky: „Každá obec vzniká za účelem nějakého dobra.“ L.Š.

Dámy – za rok nashledanou

Svátek čarodějnic máme za sebou a prošlo vše v pohodě a v klidu – snad až moc velkém! Nejvíc tam bylo účastníků v kočárkách, ale tak to musí být mámeli tu tolik miminek! Aspoň z nás – nelétajících – jsem v průvodu nebyla sama! Třeba příště – tedy až za rok – bude hrát čertovská hudba, aby byl nějaký rachot a na hřišti se pořadatelé – taky řádně oblečení v čarodějnickém gala – připraví na přivítání tak, aby vše mělo ty správné grády. Přesto si myslím, že kdo tam byl, tak se bavil a kdo tam nebyl – jeho škoda!

Pro mne byl nejzábavnější monolog paní Mgr. Jirečkové. Mumlala si pro sebe: „ Všechny mi říkaly, že musím být

v mundůru čarodějnic, tak jsem to udělala a jsem tak oblečena sama“. Popotáhla si černou rozevlátou sukni , pošoupla paruku a váhala, zda se má jít převléknout hned nebo zůstat tak. Bylo to docela úsměvné!

Milé dámy na létajících strojích, nezapomeňte, že u nás je tento den vždy velice ctěn a navštěvován – nechť je to tak i za rok a v časech budoucích !! L.Š.

Dobrý den, svůj referát začnu tím, že jsem ukončil správcovství na hřišti i v klubovně. Klubovnu si vzal Pavel Syřiště a o hřiště se stará Marcel Hlavatý st. Toto vše dohromady mi zabíralo hodně času a z fotbalu jsem nic neviděl. Nyní mám čas sledovat domácí zápasy a tak něco krátkého napíšu. Začnu tím, že do jarní části přišlo 5 nových hráčů.Tři již hráli ve vyšších třídách (Šoltys Pavel, Šoltys Dominik, Sedláček Honza) a dva mají zkušenosti jen z dorostu (Vrba Vašek a Vaculík Lukáš), ale v některých zápasech se vyrovnali výkonem i starším. Čekalo se, že výkony i hra se zlepší a k tomu jim měl pomoci i nový trenér Pavel Šoltys, který vystřídal Marcela Hlavatého. V zimní přestávce se moc nepotrénovalo a to vše se promítlo do výsledků i výkonů. Když se k tomu přičte, že někteří chodí do práce na směny, v sobotu i v neděli tak umístění týmu je odpovídající. V tabulce se Ohnišťany umístily na 7 místě s 31 body a pasivním skore 50 :57. Závěrem bych řekl to, aby si každý sám sebe zhodnotil a v nové sezoně hrál také srdcem a k divákům: Více tolerance a spíš hráče povzbudit.

L Hlavatý

Zvyky a tradice

Jsou místa, kde si lidé na nějaké zvyky nebo tradice nepotrpí. Naše obec je – dá se říci – dost konzervativní a tak některé věci se přenáší z generace na generaci a mnohé zvyky se staly už tradicemi. A to je dobře, bez tradic by byla historie sotva poloviční.

První akcí v každém roce je Tříkrálový koncert v kostele. Přijedou žáci Základní umělecké školy v Novém Bydžově a předvedou svůj vánoční pořad. Je to vždy velice hezké zakončení vánočního období.

Za dob mého dětství se intenzivně slavilo Masopustní úterý. Bylo to tehdy všechno jinak! Naše obec byla výhradně zemědělská a v tomto ročním období byl pracovní klid. O tomto dnu se každý oblékl do masky a vyrazilo se po vsi. Trvalo to celý den a skončilo se v hospodě „Na ranči“ – u Petřinů. Tam se všichni veselili až do rána. Byla to dlouhá hlučná náročná noc a hodně lidí druhý den bolela hlava. V dnešních dobách ani nevíme, kdy toto slavné úterý proběhne.

Zato velikonoce se dodržují se vším, co k nim patří. Pomlázka, zpívání, kraslice, malovaná vajíčka! Je to hezké a považuji to za jedny z nejhezčích svátků v roce.

Dne 30. dubna se koná slet čarodějnic, to se taky opravdu dodržuje a je hodně veselo a schází se dost lidí. Ženy se převléknou za čarodějnice, projdou celou vsí a skončí v altánu na hřišti. Potom se hoduje a veselí trvá do pozdních nočních hodin.

1. máj už se moc neslaví. Kdo dnes postaví své dívce májku? O nikom takovém nevím!

Dne 6. července se vzpomínání na upálení Mistra Jana Husa nyní na vsi hromadně už taky nekoná.

Tato historická událost je vzpomenuta jen ve sdělovacích prostředcích. Dříve to bylo tak, že z vesnice vyšel lampionový průvod dětí a pod Kamencem byla zapálena hranice. Pan starosta Hanuš a pan řídící Nechvátal v projevu vzpomněli význam tohoto setkání.

Srpnová pouť a zářijové posvícení se vždy důrazně dodržovalo. Teď už méně!

Na začátku prosince patřila ves svaté Barboře. A pak snad až svatý Mikuláš. Ale i ten byl jiný. Byla to skutečně trojice a mělo to jiný průběh. Ale, to už byl advent a ten se tady dobře zavedl rozsvěcením vánočního stromu. Návštěvnost je veliká a všem se to líbí! Na svatou Lucii proběhla vesnicí její slavná a letitá představitelka – Slávka Machková.

Mezitím byly dřív i různé náboženské slavnosti – Boží tělo, Vzkříšení, svátky Svatodušní.

Toto vše mělo své kouzlo a smysl – mnohdy praktický. Odpočinek, úklid a vzájemný kontakt. Aby se lidé setkávali, je velmi důležité a taková společná společenská chvíle by měla být skutečně ceněna a vyhledávána. A věřte, že nedodržováním tradic a zvyků rychleji zapomínáme na své předky a na historii vůbec!

Nedávno jsem četla zajímavý statistický údaj! Za život potkáme – prý – asi 80.000 lidí. Tak se snažme lidskou společnost vyhledávat! L. Š.

Co by taky bylo možné? Nebo nebylo?

Dne 19. dubna 2018 oznámila ministryně pro místní rozvoj paní Klára Dostálová, že stát uvolnil částku 2 miliardy korun na stavby domů sociálního typu. Domy budou muset být dvanáctibytové. Obce, které se do tohoto projektu přihlásí, nebudou tyto stavby platit – celé je uhradí stát. Ale budou se muset splnit určené podmínky. Ihned jsem si vzpomněla na budovu naší školy, ze které také mělo asi před sedmi roky být podobné zařízení. Dokonce je zakoupen na takový dům projekt! Potom z toho úplně sešlo a budova chátrá dál.

Naše obec ale neplní předepsané podmínky – do stávající budovy se nevejde 12 bytů a v obci nemáme zdravotní středisko. Jak jsem však na to začala myslet, vybavily se mi nápady! Proč vlastně by se nemohla stát obec takovým „malým developerem“? Nemohla by zakoupit některá volná stavební místa v obci a postavit na nich takový dům? A dále mě napadá – proč budovu školy nevrátit svému původnímu účelu? Snad by mohli obecní zastupitelé zpracovat dle evidence obyvatel harmonogram z dětí do školy dojíždějících a v posledních letech narozených? Odhaduji, že by z nich byla docela pěkná „školička“!

Některý kandidát na zastupitele by si z toho mohl vypracovat docela zajímavý volební program k nadcházejícím volbám!

L. Š.

Asi tomu nebude nikdy konec ….!

Naše telekomunikace nás denně upozorňují, že v rámci digitalizace nám vylepšují příjem televizního vysílání a abychom se na to připravili a zakoupili si nový televizní přijímač nebo alespoň setopbox, jinak se nám ztratí mnohé televizní kanály. Což už se nám stalo – zmizel nám ART a ještě další. Vždyť jsme toto prodělávali před nějakým časem! Nejdřív jsme museli koupit setopbox a nakonec – televizor! Teď se to opakuje – a – to tak bude pořád? Do nekonečna? Proč tyto technické úpravy odskáče vždy ten poslední konzument, který za užívání televize měsíčně platí? Vždyť musíme k těmto změnám pozvat ještě odborníka, aby to všechno zapojil, upravil, naladil a tvrdě tuto službu zaplatíme! Když platíme tyto měsíční poplatky, proč musíme platit ony technické zásahy a nákup nové techniky? Proč to televize neuhradí právě z oněch vybraných peněz? Je to vymyšlené proto, aby se stále točila výroba a prodej dalších a dalších televizorů? Kdyby měly alespoň přijatelnější cenu! A hlavně programy takové, aby se skutečně bylo na co se dívat! Ale – to se říci v mnoha případech – nedá!

Kdyby existovala alespoň možnost televizi odhlásit, asi by se tak v mnoha případech stalo! To ale ze zákona nelze! Takže – občane, plať a šetři! Brzy nám to telekomunikace určitě opět vylepší! L.Š.

Ostroměřské nádraží

I uprostřed mrazů je možné zažít hřejivou chvilku, která potěší nejen tělo, ale i duši! Nevěříte mi?

V letošní zimě jsme museli cestovat. Stáli jsme v desetistupňovém mrazu na ostroměřském nádraží, do odjezdu vlaku chybělo ještě asi dvacet minut a my „klepali kosu“. Říkali jsme si, že se podíváme, jak to vypadá v čekárně. A to jsme zažili to pravé překvapení! Už ve dveřích na nás dýchlo teplo. Podlaha byla čerstvě vytřená a na stolkách byla knihovnička. Zájemce si mohl vybrat nejméně ze třiceti knih. Opatrně jsme se posadili a vnímali tu pohodu!

Hned jsem si vzpomněla, jak i naše obec dala do pořádku naší vlakovou čekárnu a jak to tam vypadalo do několika dnů. Raději se tam už ani neohlédnu, čekám-li na vlak. Je to tím, že v Ostroměři pořád v té budově někdo je? Nevím! Každopádně – vždycky to záleží na lidech!

Tak vám doporučím – chcete-li zažít hezkou chvilku, zajděte posedět v Ostroměři do vlakové čekárny! L.Š.

Hlavně hodně zdraví ……

Ze sdělovacích prostředků se dozvídáme, jak je v našem zdravotnictví málo lékařů i sester a jak dlouho se všude na vyšetření čeká.

Také nás to potkalo, že jsme museli navštívit odborného lékaře a ani nevím, zda to bylo úsměvné nebo k pláči. Vím jen, že vám o tom musím povědět.

Přišli jsme na objednanou hodinu a dokonce se nám podařilo v plné čekárně posadit. Paní, která seděla proti, nám sdělila, že je tam už čtyři a půl hodiny. Vyzvala další čekatelku, aby ještě něco vyprávěla, že to tak rychleji utíká. Paní říkala: „No, tak co bych vám ještě povídala? Stalo se mi to letos v zimě! Šla jsem s tátou na nákup a nemohla jsem najít klíče. Hledali jsme je oba a dlouho, zavolali jsme i synovi a nějak jsme se ze vrátek dostali. Celý den jsem na to myslila – kam jen jsem ty klíče dala! A teprve večer – při zouvání bot – jsem je našla v kozačce! Je to dost velký svazek a ani mě netlačily.“ Už se nikdo ani nesmál! Z ordinace opět, už nejméně po páté, vykoukla sestra a zavolala: „ Pan Macátko!“ Opět nebyl, ale někdo šikovný se jí za zády dostal rychle do ordinace. Jeden pán s hlubokým povzdechem reagoval na momentální situaci: „ Asi mi ujede poledni autobus“. A druhý pacient – s poťouchlým úsměvem – řekl: „ To u nás už lidi vědí, jak to dlouho trvá, než na ně dojde řada a nosí si sebou jídlo. Někdo má nasmažené řízky, někdo vařená vajíčka a taky jeden si tam nosí v termohrnku polévku. Tak si to každý vybalí, nají se a čeká klidně dál, dokud na něj nedojde řada.“

Po dvou hodinách čekání jsme se dostali do ordinace a v té chvíli v čekárně bylo ještě devět lidí. A když jsme po pár minutách vyběhli, sedělo jich tam patnáct!

Zrovna tam pronášela jedna paní uklidňující sdělení: „Na cévním se čeká čtyři měsíce!“

Trochu jsem se styděla, že my tam čekali jenom dvě hodiny a rychle jsme vypadli! L.Š.

Ukončení jarní jógové sezóny

Říká se, že medvědi v zimě spí, tak jsem usoudila, že my asi medvědi nejsme. Již v lednu jsme zahájili cvičení jógy u nás v Ohnišťanech, tentokrát s lektorkou Víťou. Víťa nás zdárně dovedla příjemným cvičením, až do jarních měsíců. V zimních měsících nám musel pan hospodský nejdříve vytopit sál, aby nám nešla pára od úst, poté už přebrala velení Víťa. Ta nás začala cvičením pěkně zahřívat, poté nás v této teplotě celou hodinu udržovat, což se jí dařilo na jedničku. Jakmile se udělalo hezké jarní počasí, vyžili jsme hned toho a cvičili jsem také venku za hospodou a na fotbalovém hřišti. Možná jsme tím nejednoho kolemjdoucího překvapili, ale bylo to super, cvičit venku a koukat na rozkvetlé jarní stromy, poslouchat zpěv ptáčků….no prostě to bylo fajn.

Letos již potřetí, proběhl v Novém Bydžově Mezinárodní den jógy dne 21.6.2018, sice nám počasí moc nepřálo, ale nepršelo, pouze vítr byl nepříjemný, ale zvládli jsme to. Tentokrát se cvičilo na fotbalovém hřišti v Chudonicích.

Doufám, že se na podzim zase všichni sejdeme, Víťa za námi bude chtít dále dojíždět a my budeme dělat něco pro naše těla ☺. Hezké léto všem.

P.S.…….ale ani naši pánové v zimě nezaháleli, domluvili si tělocvičnu v Novém Bydžově a takzvaní „nekopové“ (tzn. ti, co nehrají standardně fotbal, kromě pár vyjímek – tak mi to bylo vysvětleno) si jezdili ve středu „začutat“. Bylo zajímavé sledovat ty proměny ! Z domu odjíždí plní elánu, ale návraty byly daleko horší, no což návraty, ale ta rekonvalescence poté…. vylézt do schodů, zvednout tu netrénovanou nohu, bylo občas nadlidský úkon J Snad si to také pánové užili a budou v tom pokračovat… Lenka Čápová

Mateřská škola

Když nám něco příjemného a pěkného končí, můžeme se těšit, že nám něco nového začíná......a tak je to i u nás ve školce. Končí nám školní rok, který byl naplněn spousty zážitků, událostí i změn. Všichni jsme se ve školce snažili, aby vše děti prožívaly naplno a pokud se k nám někdo přidal, třeba rodiče, důchodci, bývalí předškoláci, děti z jiných mateřských škol nebo cyklisti z blízkého i vzdáleného okolí, byli jsme moc rádi a těšilo nás to.

V loňském roce jsme psali o neuvěřitelném čísle 19. ročníku Ohnišťanského pedálu a vidíte milí čtenáři, **20. ročník Ohnišťanského pedálu máme úspěšně za sebou.** Zúčastnilo se ho 86 zapsaných cyklistů. **Nejmladším účastníkem** byl můj první vnouček Honzík, který se narodil 1. května a se kterým jsme i s kočárkem objeli 1 km. Vždyť je to jedno, jestli má dvě kolečka nebo čtyři. Jde přeci o účast a o zážitek. Samozřejmě **nejšťastnějším účastnikem** 20. ročníku byl **výherce dětského kola** a byla to **naše předškolačka z loňského roku Štěpánka Ernstová ze St. Smrkovic.** Moc moc jí její výhru přejeme a děkujeme našemu dlouholetému sponzorovi p. Luňákovi z Hořic za jeho sponzorský dar. Na cyklisty čekaly ještě i další pěkné ceny. Každý účastník obdržel svítilnu-kterou sponzorovala cykloprodejna Schoffer z Nového Bydžova, upomínkovou tužku s nápisem 20. ročník OP a dobrý gulášek od naší paní kuchařky. Děkujeme také za finanční příspěvky Nadačnímu fondu, Město Nový Bydžov, OÚ Ohnišťany, Firmě HC NET a Vavrinec, Havel - Kovovýroba, sídlící také v Ohnišťanech. Panu Syřišťovi děkujeme za otevřené občerstvení na hřišti a panu Čápovi za ozvučení.

Mezi **tradiční akce mateřské školy v II. pol.,** jako jsou Jarní dílna pro rodiče a jejich děti, návštěvy divadla, Maškarní rej, Čarodějnice, Olympiáda dětí v Novém Bydžově, Pohádkový les v Prasku, školní výlety, jsme letos zařadily i přednášky pro rodiče na téma **"Medové povídání pro děti i dospělé" a "Školní zralost".** Tyto dvě přednášky byly hrazeny z dotací EU.

V lednu nás navštívila ČŠI, která zjišťovala úroveň výchovně vzdělávací práce a k našemu potěšení bylo zjištěno, že je na velmi dobré úrovni nejen výchovně vzdělávací práce, ale i přístup všech zaměstnanců k dětem a také i výborné materiální vybavení, nábytek, pomůcky i hračky. **Paní inspektorka poděkovala paní ředitelce za její dlouholetou práci pro mateřskou školu a popřála jí vše nejlepší v jejím dalším životě.**

A jak jsem již napsala v úvodu.....**když nám něco pěkného a příjemného končí, můžeme se těšit, že nám něco nového začíná**.... tímto jsem se dostala k tomu, abych všem čtenářům Ohnišťanského zpravodaje mohla oznámit, že moje působení v Mateřské škole v Ohnišťanech po 32 letech končí. Jsem moc ráda, že se mi zde podařilo vytvořit dobré zázemí pro děti a jejich pobyt v mateřské škole, zavést pravidelné akce pro děti i jejich rodiče a udržet dobré jméno mateřské školy v obci i okolí. Tomu nasvědčuje i to, že k nám již dlouhodobě dochází děti i z okolních obcí jako jsou Tereziny Dary, Lískovice, St. Smrkovice, Nevrátice i Šaplava. Velmi ráda vzpomínám i na dva vydařené Country bály, které mateřská škola pořádala a samozřejmě i na všechny ročníky již zmíněného Ohnišťanského pedálu. Věřím, že se **nové paní ředitelce Mgr. Radce Skořepové z Hořic**, podaří v zavedeném a fungujícím pokračovat a k tomu se jí bude dařit dále mateřskou školu rozvíjet.

V tomto šk. roce nám odchází 5 dětí do základní školy. Jsou to **Elenka Vrbová, Markétka Chalupová a Jirka Jireček z Ohnišťan, Nikolas Koudelka z Terezinych Darů a Helenka Kumajová ze St. Smrkovic.** Přejeme jim zdárný začátek školní docházky a hodné paní učitelky. **Rozloučení s těmito předškoláky a s paní ředitelkou nás ještě čeká.** Letošní téma je **"Piráti a námořníci".** Ředitelka školy Ilona Tučková

Hasiči

Plány jsou od toho, aby se plnili a nám se to během jarních měsíců povedlo, dokonce jsme zvládli i něco navíc. Nejprve jsme se 6. dubna pustili do brigády na úklid podél Ohnišťanského potoka – viz samostatný článek od D. Snopka. Týden na to, v neděli 15. dubna dopoledne, jsme sebrali starý železný šrot, čímž jsme pomohli místním zbavit se železného harampádí a současně si finančně přilepšit. I když jsme si to na lednové výročce odhlasovali a téměř všichni o brigádě věděli, tak jsme se sešli jen tři a v průběhu se přidal čtvrtý!

Po zmíněných dvou brigádách následovali tři kulturně-společenské akce pořádané naším spolkem. První bylo pálení čarodějnic v pondělí 30. dubna. Akce začala už tradičním průvodem malých i velkých čarodějnic, včetně jejich doprovodu, od hasičského domu na místní hřiště. Poté vzplál připravený táborák, začali se opékat špekáčky a všichni si užívali volnou zábavu. Jako přílohu k buřtíkům jsem přivezl chléb z Měníka, který všem tak chutnal, že o něj byl větší zájem než o kvalitní špekáčky.

Druhou akcí byla hasičská soutěž k výročí 135 let

založení našeho sboru. Datum jsme zvolili na 26. května a byla to šťastná volba, protože nám přálo počasí a byl nádherný, v podstatě typicky letní den. Plán byl uspořádat menší soutěž s 6-7 mužskými a 1-2 ženskými týmy. Dle příslibů pozvaných týmů se to rýsovalo dobře, ale nakonec nám to nevyšlo. V ženské kategorii nebyl nikdo, protože smidaračky jely soutěžit na ligu a naše holky se nedokázaly dát dohromady. Z mužských týmů nedorazili Loučná Hora a Nevrátice. Společně s naším týmem se soutěže zúčastnili muži ze Šaplavy, Smidar a Chotělic. Vzhledem ke komornímu počtu týmů jsme všem mužstvům mohli dát šanci zaběhnout si dva sportovní požární útoky, místo jednoho plánovaného. Po prvním kole se náš tým tyčil v popředí a už myslel na zisk okrskového poháru. Bohužel pro nás se druhý útok podařil Chotělicím, i díky nové silné mašině, a odsunuli

nás na druhé místo. V okrskové soutěži tedy první skončili Chotělice, druhé Ohnišťany, třetí byla Šaplava a na chvostu zůstali Smidary. Nebudu zastírat, že druhé místo pro nás bylo mírné zklamání, obzvlášť, když to byla třetí soutěž v řadě, kde jsme zůstali těsně pod vrcholem.

Naštěstí jsme měli připravenou ještě jednu soutěž v netradičním požárním útoku – O pohár starostky obce, kde to naši borci mohli napravit. Pravidla útoku byla dohodnuta večer před soutěží, aby si to nikdo včetně nás nemohl vyzkoušet. Útok probíhal takto: Od základny s mašinou běžel celý tým směrem k terčům, kde měl připravené veškeré vybavení. Cestou museli vypít 1,5 litru vody ze džbánu, projet slalom s kolečkem a urazit kus cesty na společných lyžích. Pak si pozpátku připravit vedení a už klasickým vedením vody shodit terče. Můžu říct, že tento útok bavil nejen diváky, ale i samotné soutěžící. A jako třešnička na dortu se našim mužům podařilo urvat nejlepší čas a soutěž vyhráli. Druhé byly Chotělice a třetí Šaplava. Smidary se bohužel útoku nechtěli zúčastnit.

Po tomto exhibičním útoku došlo na vyhlášení výsledku, předání pohárů, cen a soutěž byla ukončena. Následoval úklid sportoviště, oslava prvního a druhého místa a užití si zbytku dne při sledování mistrovského fotbalového utkání. Děkuji těm pár členům, kteří pomáhali s organizací, obsluze starající se o pití během celé akce a Karlu Sýkorovi za zajištění jídla pro zúčastněné.

Čtrnáct dní poté, 9. června, byla třetí jarní akce, kterou jsme jako hasiči organizovali a zaštiťovali – Crossfit games – viz článek od D. Snopka.

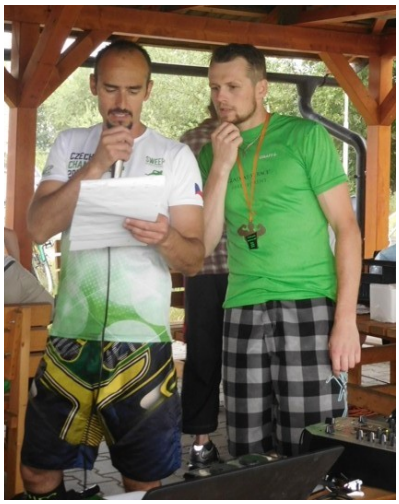
Z.Chalupa

Crossfit Games – jak to vlastně bylo?

Celá akce začala tím, že jsem byl vyzván, abych v Ohnišťanech také uspořádal nějaký závod. Nechtělo se mi dělat čistě běžecký závod, protože těch jsou všude mraky, ale ani typický překážkový běh, protože na to u nás nejsou úplně optimální podmínky. Proto jsem se rozhodl postavit tuto netradiční trať. Samozřejmě jsem na to nebyl sám, k tomu se ale dostanu později. Závody se začaly dávat pomalu dohromady již v únoru letošního roku, kdy začala vznikat nejtěžší překážka a největší postrach všech závodníků - kolečko na lešení. K němu jsme postupně doplánovali dalších třináct překážek. Protože jsme věděli, že některé z překážek jsou extrémně náročné, rozhodli jsme také o náhradním plnění - tím se stali velice populární humusáčci, respektive jejich "light" verze.
Dlouhou a trnitou cestou jsme dospěli až k prvnímu testování onoho kolečka, ke kterému došlo v předvečer závodů. Protože jsme nebyli spokojeni, k finální úpravě došlo až při kompletaci trati v sobotu dopoledne, takže si buďte jisti, že nikdo neměl šanci danou překážku natrénovat.

Po sobotní dopolední přípravě jsme dali rychlý oběd a vrátili se na místo činu, kde jsme netrpělivě očekávali příchod závodníků. Přiznám se, že jsem měl trochu strach, jestli vůbec dorazí a hlavně jestli dorazí v hojném počtu, aby celá naše příprava nevyšla naprázdno. I přes ranní bouřku a počasí, které připomínalo spíš vnitřek parního hrnce, se sešlo 30 závodníků, což bylo původně plánované maximum.

Po registraci a prohlídce trati jsme s malinkým zpožděním oproti plánu (cca 13:35) odstartovali první závodnici, která se v tom extrémním teple prokousávala statečně tratí a nezastavil ji ani pád a následná bolest kyčle. Dámská kategorie byla celá poznamenaná extrémním horkem, dámy se doslova vařily ve vlastní šťávě, přesto se nenechaly zastavit a všechny trať dokončily.

Po dámské části se na trať vrhla druhá kategorie - Muži Hobby. Oproti ženské části překážky o trochu ztěžkly, vražedné teplo však neustávalo. "Hobíci" se tedy prali s tratí stejně statečně a koupajíc se ve vlastním potu opět ani jeden z nich nepovolil a závod všichni dokončili.

Poslední kategorie - Muži Profi - sedm borců, kteří milují extrémy a vrhli se do závodu nejen s nejvyššími vahami, ale také s prodlouženými běžeckými úseky u překážek jako bylo nošení břemen, či výpady. I do průběhu této kategorie promlouvalo počasí, ale zcela jinak. Nejprve se zatáhlo a zvedl se silný vítr, který nás donutil opustit útulné prostředí párty stanů a přesunout vybavení do dodávky, posléze se nám bouřka sice vyhnula, ale déšť si to nerozmyslel a solidně nás zkropil. Poslední závodníci tedy měli trať ještě těžší, protože jak hadice na první překážce, tak pytle s pískem nějakou tu vodu přijaly a o poznání ztěžkly. Ani to nás ale nezastavilo a bez přerušení jsme závod dokončili.

Po odběhnutí posledního závodníka proběhlo rychlé spočítání výsledků a následovalo vyhlášení. Nevyhlašovali jsme jen vítěze - vítězové jsou v mých očích všichni. Všichni, kteří se nezalekli počasí, ani překážek a pro tu medaili si do cíle prostě došli. Všichni tudíž dostali nějakou cenu.

Po vyhlášení, následoval úklid trati, pár minut rozhodováni, zda počasí, které se mezitím umoudřilo, vydrží, či ne. Po poradě s meteoradarem jsme usoudili, že vydrží a rozjeli jsme druhou část akce - koncert a rockovou diskotéku.

Koncertní části se ujala skupina Set My Brain z nedalekých Hořic. Kluci hrají hodně tvrdou hudbu a zhruba půlhodinové vystoupení bylo skutečně tak tvrdé, jako celý závod. Poté následovala rocková diskotéka, jejíž obsluhu zajistil místní DJ, Petr Novotný. Ten vypínal aparaturu až téměř ve čtyři hodiny ráno.

Myslím si, že celá akce se mimořádně vydařila, závodníci odjížděli domů unavení, ale doufám, že spokojení, diváků také přišla celá řada a podle fandění, které jsem stíhal zaznamenat během celého dne, usuzuji, že i jim se akce líbila.
Co říci na závěr? Zbývá snad už poděkovat všem těm, bez kterých by akce nemohla proběhnout. Nerad bych na někoho zapomněl, proto nebudu jmenovat konkrétní osoby, rozhodně si ale velký dík zaslouží rozhodčí a organizační četa na místě. Vím, že obrovsky se nadřeli kluci při stahování hadic, velký kus práce odvedl DJ, který celou akci odehrál a ještě stihl závodit, hospodský, který zajistil jak nápoje, tak jídlo, děvčata se stánkem s trdelníkem, a další lidé na místě.

Speciální dík bych chtěl vyjádřit sousedovi, Zdenku Chalupovi, který musel snášet mé věčné žádosti o konzultaci a na celých závodech se podle mě velmi nadřel. Obrovský dík patří mé ženě, Kateřině Snopkové, která toho musela snést ještě víc a přesto vydržela, poradila si s organizací papírové části závodu a celé si to také zaběhla.

Velké díky patří sponzorům, kteří přispěli a bez jejichž podpory by závody nebylo možné uspořádat, jmenovitě:

Obec Ohnišťany
SDH Ohnišťany
Gladiator Race
Pivovar Lindr Mžany
Shybuj.cz
X-iont
Moštárna u Vondráčků
Umělecké kovářství Josef Hnát

A jak dopadli závodníci? Na děleném prvním místě se umístili všichni, kteří se postavili na start. Všichni zvítězili sami nad sebou a nad překážkami, které jsme si pro ně připravili a pro mě jsou tudíž všichni vítězové. Pokud ale chcete vidět seznam dle dosaženého času, zde je:

Ženy:	Muži Hobby:	Muži Profi:
1) Svobodová Mirka	1) Šulc Roman	1) Snopko David
2) Dohnalová Nikola	2) Jiříček Adam	2) Roza Dominik
3) Jílková Tereza	3) Novotný Petr	3) Havlín Lukáš
4) Lohyňská Alena	4) Paděra Petr	4) Sanko Robin
5) Vidímová Tereza	5) Popelák Petr	5) Tomeš Lukáš
6) Žďárská Zuzana	6) Hlavatý Marcel	6) Duzbaba Václav
7) Čápová Michaela	7) Vaculík Lukáš	7) Vávra Pavel
8) Vaculíková Mirka	8) Frydrýn Tomáš	
9) Snopková Kateřina	9) Lohyňský Lukáš	
10) Flanierová Ivana	10) Čáp Tomáš	
11) Vrbová Monika	11) Břízek Martin	
	12) Flanier František	

Děkujeme samozřejmě divákům za perfektní kulisu a podporu a především závodníkům za odvahu

postavit se na trať, chuť a vytrvalost bojovat až do samého konce. Všichni jste byli skvělí a doufám, že za rok se na startu potkáme znovu a vytvoříme tak tradici nového typu silového víceboje u nás v Ohnišťanech.
David Snopko

POHÁDKOVÁ CESTA – POJĎTE S NÁMI ZA PIRÁTY

30.6.2018 – datum, které nám ukázalo, že i u nás v Ohnišťanech si můžeme zahrát na piráty, sice NÉ z Karibiku, ale na PIRÁTY Z OHNIŠŤAN. Moře nemáme, ale to nám nevadí, máme náš rybník a pokud máme velkou, ale opravdu velkou představivost, tak si to moře místo našeho rybníka můžeme představit. Karibik má blankytně modrou barvu a delfíny (možná), my máme brčálově zelenou a žáby, no a.., ale za to máme partu lidí, kteří se nebrání, jakkoli pomoci a převléknout se téměř do čehokoli, jednou za motýla, čarodějnici, krtka nebo zase za piráta a zpříjemňovat dětem dětské odpoledne. Aspoň jsme se o to snažili…

Začátek byl i letos na fotbalovém hřišti, kde nás do pohádky vypouštěl KRÁL JINDŘICH 8 s KRÁLOVNOU. Děti na cestu vybavili kartičkami, nanuky na osvěžení a něčím dobrým pro motivaci. A už mohly vykročit do naší pohádky, na které je čekalo celkem 6 hlavních stanovišť. Piráti a pirátky nedočkavě čekali u „ ohnišťanského“ Karibiku, aby děti mohli vyzkoušet z různých úkolů. Všem se dařilo na výbornou, proto jako bonus na ně čekal pirát, který je povozil na lodi po našem „moři“. Doufám, že se při této možná i naučné cestě, děti něco nového naučily, třeba mytí paluby od žabince, najití mušličky (třeba ji někdo držel prvně v ruce), skládání lodiček (to byl prý pro někoho velký oříšek), vázání uzlů, vytahování plachty, složení obrázků a hledání podkladu v kouzelné truhle, tak uvidíme, třeba je příště z něčeho znovu vyzkoušíme ☺. Ale teď jim začínají prázdniny, tak už je necháme být. Za splnění úkolů na děti čekalo další překvapení v podobě bublifuku, lodičky nebo kinder vajíčka a něčeho dobrého na zub.

Opékání buřtíků je již standardem, ale tím ještě nekončíme. Když se drobek setmělo, byla připravena projekce pohádky, děti si nakonec vybraly, tu co se jim nejvíce líbila. Bylo překvapením, kolik dospělých vydrželo na pohádku koukat.

Začali jsme pohádkou a tou jsme večer zase ukončili...

O sladké pohoštění se nám postaraly naše místní paní, které napekly různé dobroty, vše bylo moc dobré . Celým odpolednem nás provázel, již tradičně Tomáš Č. -Všem Moc děkujeme !

Myslím, že se den vydařil a všichni si to užili ! Když napíši: „BEZ VÁS BY TO NEŠLO“ – oni už budou vědět, kam to směřuji…

Přeji Vám krásné prázdniny, dovolenou, tábor a užívejte sluníčka. Při cestování na sebe dávejte pozor a vždy se rádi vracejte domů ☺.

L.Čápová

Ještě dva postřehy ze sobotní pohádkové akce

Postřeh z pohledu účastníka: *Sobotní akce pro děti v Ohnišťanech byla hezky zorganizovaná. Soutěže pro děti byly připraveny tak, aby se děti proběhly, zapojily mozek a naučily se něco nového/ skládání loděk, napínaní plachet /úkoly nebyly nijak dlouhé, takže děti udržely pozornost. Odměnou jim bylo svezení na loďce s pravým pirátem. A pro každé zúčastněné dítko byla vyrobená krásná plachetnice. Celou akci doprovázel dj Tomáš na hřišti, což bylo i pro rodiče příjemným zakončením, vlastně ještě bych zapomněla na opékání buřtíků, prostě parádní zahájení prázdnin.*

A druha zpráva:

První prázdninové odpoledne jsme z Hostinného přijeli strávit do Ohnišťan. Konala se tam totiž "Pirátská cesta" na které děti procházely stanovišti pirátů v úžasných kostýmech, plnily různé pirátské úkoly, dostávaly sladké odměny a dokonce se mohly svézt na "pirátském korábu". Všichni, kdo akci připravovali, tomu věnovali spoustu času a hlavně to dělají srdíčkem a to je znát. Proto nám tam bylo tak dobře. Moc děkujeme a příště zas rádi přijedeme.

I ve školce byli piráti.

V pátek 29. června se konala ve školce besídka na rozloučení s uplynulým školním rokem. Paní Koželuhová mi poslala několik fotek z této akce. Nebyl jsem tam, ale pochopil jsem, že byla také na téma „Piráti“. Přikládám několik fotek z této akce, k tomu ještě poslední společnou fotku personálu Mateřské školy, včetně již bývalé paní ředitelky Ilony Tučkové, která po 30 letech úspěšného vedení MŠ končí. Myslím, že si za svoji činnost zaslouží velké poděkování. Jan Bucek

Milí čtenáři !

Dovolte, abych vám, kteří jste Ohnišťanský zpravodaj četli, ještě jednou - na závěr mé činnosti – poděkovala za čas, který jste mému Zpravodaji věnovali!

Říkám „mému“, protože to je takové „mé“ dítě! Děkuji všem, kdo do něj přispívali! Děkuji Obecnímu úřadu, který jeho vydávání podporoval a platil! Děkuji panu Buckovi za spolupráci!

Rok 2009 - 2018 **Vždy vaše - Lidmila Štraufová**

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan, další fotky Lenka Čápová, Eva Jiříčková, Věra Koželuhová